

VĚTRNÍK

ZPRAVODAJ Č. 3

VYSOKÉ NAD JIZEROU

Program:

DNES - 3.10.1983 - PONDĚLÍ

- 9.00 - seminář o včerejším představení - malý sál Krakonoše
- 13.30 - rozloučení s DS Bystřice u Benešova v malém sále Krakonoše
- 14.30 - vítání DS J.Honsy Skláren Karolinka na MěNV
- 14.45 - Větrovanka před Krakonošem
- 15.00 - Vítání DS J.Honsy Skláren Karolinka před divadlem
- 16.00 - Divadelní představení a J.Šotola: Možná je na
- 19.30 - střeše kůň/DS OB LUŽE/
- 22.00 - setkání souboru s patrony na Větrově

ZÍTRA - 4.10.1983 - ÚTERÝ

- 9.00 - seminář o dnešním představení - malý sál Krakonoše
- 13.30 - rozloučení s DS Luže v malém sále Krakonoše
- 14.30 - vítání DS MěKS Radnice na MěNV

Národní přehlídka vesnických a zemědělských divadelních souborů

Pro někoho se cesta za poznáním v oblasti teorie i praxe divadelního vyjádření stala svébytným koníčkem a neodmyslitelnou součástí vlastní amatérské divadelní tvorby. Sledovat vývoj takového jedince je pak přinejmenším velice zajímavé. Tříbení uměleckého citění jde většinou ruku v ruce s celkovým zráním osobnosti, což je fakt velice závažný a z hlediska společenského všestranně přínosný. Vždyť, jak víme, i samo divadlo plní významnou funkci společenskou, především

NÁZOR NA DIVADLO JE MOŽNO TŘÍBIT

jako prostředek vzájemného dorozumění poměrně početné skupiny lidí. A to není málo.

Vzděláváním amatérských divadelníků se zabývá mnoho kulturních zařízení, kromě zřizovatelů souborů především zařízení metodická. Na základní typy kursů či jednorázových školení navazuje vyšší stupeň systematického vzdělávání - lidová konzervatoř. V několika krajích jsou zdokumentovány zkušenosti z tohoto typu vzdělávání a výsledky jsou ve většině případů potěšující, především pokud jde o následné využití získaných znalostí posluchačů. S absolventy konzervatoří se setkáváme téměř při každé příležitosti na akcích pro příznivce amatérského divadla i jeho aktéry. Vlastní výsledky jejich práce skýtají pak náměty k zamyšlení i k diskusím, což je vždy cenné pro tvůrce i diváky.

/pokračování na straně 2/

/pokračování na straně 2/
Bl.č.223/83

- 14.45 -- Větrovanka před Krakonošem
- 15.00 -- vítání DS Radnice před Krakonošem
- 16.00 -- divadelní představení
a J.Hašek: Josef Švejk
- 19.30 /DS Karolinka/
- 22.00 -- setkání souboru s patrony na Větrově

SEMINÁRNĚBESEDNÍ DOPOLEDNE

Včera patřil malý sál Krakonoše v letošním roce poprvé /ale jinak minimálně popadesáté/ všem divadelníkům, kteří se zajímali o hodnocení inscenace. Její pastorkyně divadelního souboru z Květné. V příjemné a pracovní atmosféře proběhl za přispění jediného diskutéra z pléna /jako vždy diskutéra Pelikána, který ovšem za svůj výstup požadoval tekutý honorář/dialog poroty se souborem, při němž se společně snažili dobrat podstaty a rezerv inscenace.

Po tomto semináři se konala beseda se zasloužilou umělkyní Libuší Havelkovou, v níž se zvědaví přítomní dozvěděli leccos z jejich hereckých zkušeností, z jejich divadelních začátků i jiné činnosti. Navíc tato beseda fungovala jako poradna v otázce, co dělat s divadlu nepřejícími manželkami. Věříme, že cenné rady budou užitečny a že hezké vzpomínky na příjemně strávené nedělní dopoledne dlouho zůstanou.

Na slovíčko s nováčkem DS "Jaroslav" z Luže u Košumberka je ve Vysokém úplným nováčkem, proto první otázka na jednatele a výtvarníka souboru Aleše NĚMEČKA zněla:

"Povězte nám něco o sobě!"

"Náš soubor má 44 členů, převážně zaměstnanců JZD, zdravotníků z dětské léčebny, učitelů. Stálé divadlo máme už od minulého století. Od začátku jsou na repertoáru hry literárně hodnotné, Lakomec, Matka, Ze života hmyzu a podobně. Od roku 1926 nám stojí

Východočeská lidová konzervatoř vychovává v současné době začínající režiséry, vedoucí dětských divadelních a loutkářských kolektivů a početnou skupinu loutkářů. Všechny třídy mají vypracovány osnovy pro dvouleté studium, výjimkou je nově otevřená třída režijní, jejíž posluchači vstupují v současné době do třetího experimentálního ročníku. Tento ročník posluchači absolvují odevzdáními inscenace ve vlastním souboru, kde pracují pod vedením lektora. Konkrétní úkoly, na kterých mohou během studia zdokonalit své dovednosti jednotliví posluchači, jsou v metodické řadě postupně voleny tak, aby při jejich relaci tvořily studijní a inspirativní materiál pro všechny zúčastněné. To platí pro všechny další třídy. Díky vysoké zodpovědnosti lektorů, díky jejich trpělivému hledačství a volbě nových postupů pedagogické činnosti v podmínkách amatérského divadla a díky tvrdostí posluchačů v cestě za poznáním dochází mnohdy v samotném vzdělávacím procesu k neopakovatelné tvůrčí atmosféře, kterou poznat je malým zázrakem.

Karla Dörrová

J I Ř Í Š O T O L A

Narodil se v roce 1924 ve Smidarech, maturoval na královéhradeckém gymnáziu. Po vystudování pražské konzervatoře začal studovat Filozofickou fakultu UK. V roce 1951 absolvoval divadelní fakultu AMU. Po působení v několika divadlech /Hradec Králové, Trutnov, Olomouc, Šumperk/ pracoval v redakcích kulturních časopisů. Od počátku 70. let je spisovatelem z povolání.

Vydal několik básnických sbírek. Známe jsou jeho romány Tovaryšstvo Ježíšovo, Kuře na rožni a Svatý na mostě. Je znám i jako dramatik - na divadle svými hrami Ajax /1977 uvedlo Realist. div. v Praze, Cesta Karla IV. do Francie a zpět /1979/, poslední pak Pěší ptáci. S jeho hrami se setkáváme i v televizi.

Hra Možná je na střeše kůň patří v současné době k často inscenovaným

dnešní divadelní budova, postavili jsme si ji s místní TJ. Technika, kterou je vybavená, dovoluje uplatňovat moderní scenografické postupy, některé plošné návrhy jsme například měli na výstavě české amatérské scenografie loni v Karlových Varech, letos v Chebu, v divadle na Vinohradech.

"Nemáte problémy s mladými?"

"Ne. V obci máme totiž takové soubor malých jevištních forem, který vystupuje s estrádami, soutěžemi, pásmy při nejružnějších příležitostech, pomáhá sborům pro občanské záležitosti. Tam jsou především mladí, zde si získávají ostruhy pro soubor divadelní. Kromě toho hrát začínají ve svém kroužku už děti na základní škole.

Co jste připravili v roce Českého divadla?

Kromě Šotolovy inscenace také Horníčkovy "Dva muže v šachu." Dobrým nápadem ale byl začátek hostování mezi námi a soubory se kterými se setkáváme na krajské přehlídce. Je to vlastně výměn představení. Tak jsme letos už byli v Třebochovicích, Novém Hrádku, Havlíčkově Brodě. Dobře se tak využije inscenace a také výmění zkušenosti.

"Autor dnešní hry má prý vztah k vašemu kraji?"

Nejen vztah, Jiří Šotola ji obsadil postavami, které my dobře známe. V programu hry uvedené v Realistickém divadle dokonce píše o jejím vzniku. Šel prý jednou procházkou od Luže k Bílému koni /to je les/ a dal se do řeči s dědou, který pásl krávy. Probrali toho hodně. Potom pokračoval na svou chalupu / má ji dva kilometry od nás /, cestou promokl a tam pak sedl a začal psát hru. Sám se byl podívat na dvou našich zkouškách, chtěl přijet i do Vysokého, ale bohužel onemocněl.

Jak se Vám jako nováčkům líbilo přivítání?

"Byli jsme úplně nadšení a strašně se těšíme na všechny hodiny co tady prožijeme. Před dvěma lety už jsme Vysoké navštívili. Tenkrát ale jako diváci.

Asi jste si ale nezapomněli, jak říká Krakonoš, ono vratidlo. Takže, jak vám to řekl patron z JZD Háje. Popliváme, nakopeme. Zlomte vaz!

el

Druhým představením letošní přehlídky byla hra Julia Zeyera Radúz a Mahulena divadelního souboru SZK Bystřice u Benešova. Vysockým divákům se představil soubor, který je častým hostem v divadle Krakonoš a v Roce českého divadla přivezl nepochybně zajímavý kus o jevištní podobu hry málo hrané v její činoherní verzi. Soubor si předs sebe postavil úkol nad jiné obtížný - totiž najít odpovídající divadelní vyjádření textu, který je poznamenán rukopisem velkého básníka epického. Iba

R E C E N Z E

sama prozrazuje, že autor nebyl rovným dramatikem a jeho práce pro divadlo mají více hodnot básnických než dramatických.

Soubor také zvládá na vysoké úrovni polohu slovního projevu, leč zůstává dlužen rozvinutí dramatických situací, které hra ve svém příběhu nepochybně nese: setkání dvou mladých lidí, utopení, kterým procházejí, aby jejich láska byla silnější než všechna nevolavist.

Cítili jsme za představením volbu a odpovědnou práci režiséra i herců v přípravě. Oceňujeme nevšední přístup k netradiční dramaturgii, vidíme však i problémy výsledného tvaru, který zůstává v poloze vyprávění o jednotlivých situacích, jindy o příběhu.

dr. Zdeněk Kokta

Bl.č.225/83

===== KRKONOŠOVA HLÍDKA =====

/Stálá rubrika vládce Krkonoš/
 ++++++

Vážení a milí, je to až k neuvěření, ale dneska půjdeme už na třetí představení. Kde jsou ony chvíle, kdy jsem sháněl pořádné nové koště, aby hora byly vymetené, až se všichni sjedete na Vysoké, aby nás sluníčko oblažovalo posledními hřejivými paprsky... A vida, než by se kdo nadál, setkání divadelníků se nachyluje do polovičky. Jak ten čas letí.

Jo, abych nezapomněl, přede-
 včím byl o nás velký zájem. Už se o nás mluvilo v televizi, přijel zpravodaj ČTK a stálým hostem je i redaktor Čs. rozhlasu z matičky Prahy. Vyptávali se na spoustu věcí a dostávali takové odpovědi, že se jim od tužek kouřilo. Nejvíce jim toho napovídala moje stará známá Libuška Erbsová a hned po ní Maruška Hejralová.

Mezi sobotními váženými hosty z široka daleka byli dva docela malí špunti z okresního města - Monička a David Garaiových. Mateřské školce povinnému Davidovi se sice trochu trásla kolena a chvil hlásek, ale to, že se bude učit slovíčka už teď a do roka bude umět zavazovat tkaničky u bot, slíbil jedním dechem. Monička by zase nechtěla být za ostatními pozadu, prý se bude učit jen na samé jedničky. Dětská upřímnost mě tak dojala, že jsem se obrátil k našemu cukráři panu Kučerovi o dva balíčky Bon pari.

Také se nějak necítím ve své kůži. Horkost a chlad se dostávají s takovou přesností, která nevěstí nic dobrého. Budu muset vyhledat místního felčara aby dal nějakou účinnou medicínu, jinak bych musel pod duchnu a usrkávat horký bylinkový čaj, brrr. Od zítřka už bude ordýnovat v novém.

A těm, co by nevěděli, jak se kde zabavit, doporučuji navštívit tři výstavy - v muzeu, divadle a v informačním středisku.

Outerý, Třech králů, 6. ledna 1835

Jak krásný jest dnešní den! Slunce jasné svítí, příliš zima není, hvězdičky na sněhu jasné se třpytí a vrabec vesele poskakuje v křovisku pod oknem. Tamto děvčata skotačivě po pěšince upalují do domu, v němž sobě žertovně počínat budou.

Všude navůkol krásné divadelní hry provozují mládenci a panny. Jako v Roprachticích dnes se hraje Dvě slova, v Loukově Přítel v nouzi, v Pasekách Welsenburg, a můžu říct, v každé vesnici něco jiného. Pro dnešek dost o tom.

Středa 8. dubna 1835

Dnes opět mám vidět Loupežníky na Chlumu... Jest třeba, bych odvolal mou chválu nedělní, neboť se herci domnívali, že to dobře umějí, a žádný do své úlohy nenabídl. Tuť patrně bylo slyšet, že mnohý kloubov pýtal v těžkých a nesnadných průpovědech.

C I T U J E M E

Dne 21. dubna, outerý 1835

Dnes má být první okus mého na lešení divadelní vykročení. Máť se provozovat Klobouk v jednom a fraška Tlachač ve dvou jednáních. Rád bych věděl, pakli se jen trochytek dařit bude. Ještě jest sedm hodin do prvního výstupu.

Na Nový rok večer ve vosm hodin 1835

Dnes měl být v paseckém divadle pořádně hrán Veliký zbujník Abelíno. Skrze nepříhodnost povětří nemůže se hrát ani ta nejmenší hra. Myslím však, že až v neděli, že z toho nesejde. Opravdu jest veliký oupad sněhu. Z deníku Věnceslava Metella

VĚTRNÍK, zpravodaj XIV. národní přehlídky vesnických a zemědělských divadelních souborů. Vydává OŠ NP VZDS. Redakce: Alena Exnarová, Eva Loučková, Miloš Kerpl.

B1.č.226/83